

INARI 13 Vuopaja

Kivi- ja metallikautisen asuinpaikan kaivaus 13.-23.7.1993

Sirkka-Liisa Seppälä

Museovirasto

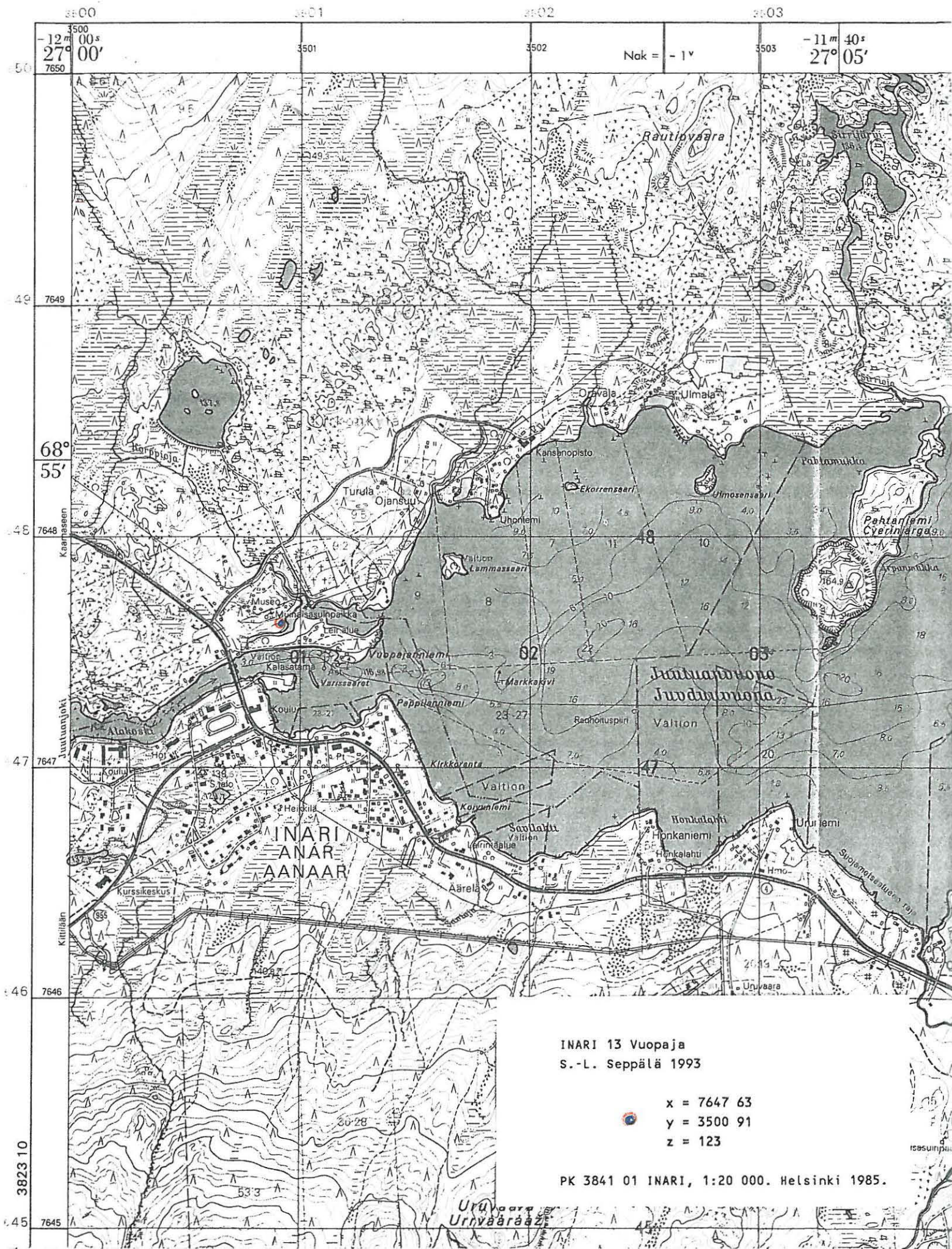
Arkeologian osasto

SISÄLLYS

PERUSKARTTAOTE	3
ARKISTOTIETOJA	4
1. JOHDANTO	5
2. SIJAINTI JA MAASTO	5
3. TUTKIMUSSUUNNITELMA	6
3.1 Tutkimushistoriaa	6
3.2 Tavoitteet	6
4. TUTKIMUSTAPA	7
4.1 Koordinaatisto, kiintopisteet ja kaivausalueet	7
4.2 Kaivaustekniikka ja dokumentointi	7
5. HAVAINNOT	8
5.1 Maaperä ja kulttuurikerros	8
5.2 Rakenteet	9
5.3 Löydöt	10
6. NÄYTTEET JA ANALYYSIT	11
7. TULOKSET JA YHTEENVETO	12
KARTTALUETTELO	13
NEGATIIVILUETTELO	13
DIAPOSITIIVILUETTELO	13
KUVATAULUT	14
KARTAT	16-21

LIITTEET

Liite 1. Luuanalyysi. Pirkko Ukkonen 1994.

INARI 13 Vuopaja
S.-L. Seppälä 1993

x = 7647 63
y = 3500 91
z = 123

PK 3841 01 INARI, 1:20 000. Helsinki 1985.

3823 10

Urvaara
Urvaaraaari

ARKISTOTIETOJA

Kunta: INARI
Kylä: Kirkonkylä
Kohde: 13 Saamen museo - Vuopaja
Tila: 893:101:1 Valtionmaa
Kiint.tunnus.: 148-893-0101-0001
Omistaja: Suomen valtio/Rakennushallitus
 Siltasaarenkatu 18 A 00530 HELSINKI
Sijainti: PK 3841 01 INARI, 1:20 000
 x = 7647 63 P = 7647 63
 y = 3500 91 I = 3500 91
 z = 123
Aiemmat tiedot: Itkonen I. 1909-1910:10-11, stip. kertomus "Muu-
 naisjäännöksiä ja tarinoita Inarinjärven ympäris-
 töltä"
 Erä-Esko - Pesonen 1972, inventointi (INARI 13
 Vuopaja-W, Saamen museo)
 Kankaanpää 1988, inventointi (INARI 13 Kirkonkylä
 Vuopaja W (Saamen museo))
 Itkonen I. 1909-1910, kaivaus (Vuopaja)
 Pälsi 1929, kaivaus
 Arponen 1987, kaivaus
 Arponen 1988, kaivaus
 Arponen 1990, tarkastus
Aiemmat löydöt: KM 5471:(7)8-10, 6586:3,9012:1-2, 9125:1-10,
 18244:1-4, 23716:1-276, 24365:1-295, 26237
Löydöt: KM 27809:1-142, diar. 19.8.1993
Negatiivit: 94554-94562
Diaposiivit: 28984-28990
Kartat: ks. KARTTALUETTELO, s. 13
Karttaotteet: PK 3841 01 INARI, 1:20 000. Helsinki 1985.
Kirjallisuutta: Itkonen I. 1913: Tietoja Inarin kirkonkylän mui-
 naisuudesta. SM 1913. (ks. myös Itkosen korjaama
 eripainos arkiston riippukansiossa 'Inari Kirkon-
 seutu')
 Siiriäinen A. 1982: A Communication Relating to a
 Stone Age Find from the Village of Inari (Lapp-
 land). Fennoscandia Antiqua I.

1. JOHDANTO

Inarin kirkonkylän pohjoisosassa sijaitsevan Vuopajan asuinpaikan kaivaukset liittyivät Saamelaismuseon kehittämissuunnitelmaan. Suunnitelmassa on Vuopajaan sijoitettu museon uusi käyntikohde, kalastajasaamelainen asuinpaikka. Koska paikka on ennestään tunnettua muinaisjäännösalueetta, edellyttää käyntikohteen rakentaminen kenttätutkimuksia. Kesällä 1993 tehdyt kaivaukset olivat valmistelevia esitöitä, joiden tavoitteena oli määritellä myöhemmin tutkittavaksi tulevan alueen laajuus ja muinaisjäännöksen luonne.

Kenttätöitä tehtiin yhdeksän päivää 13.-23.7. 1993, toisen INARI 13 -muinaisjäännöskompleksiin kuuluvan kohteen Saamen museon kaivausten yhteydessä, samalla henkilökunnalla (ks. INARI 13 Saamen museo, S.-L.Seppälä 1993, kaivauskertomus arkeologian osaston arkistossa). Vuopajan kaivausalueen laajuus oli yhteensä 42 neliometriä.

2. SIJAINTI JA MAASTO

Vuopaja sijaitsee noin kilometrin Inarin kirkosta luoteeseen, Inarinjärven Vuopaja-nimisen lahden pohjoisrantaan myötäilevan tasanteen itäpäässä, jyrkän muinaisrantaatörmän tyvessä. Se on INARI 13 -muinaisjäännösalueen itäisintä osaa (ks. INARI 13 Saamen museo - Vuopaja -muinaisjäännösalueen rajausta esim. INARI 13 Vuopaja A. Arponen 1987 ja INARI 13 Saamen museo S.-L. Seppälä 1991, kaivauskertomukset arkeologian osaston arkistossa).

Asuinpaikka sijaitsee tasanteella, joka kohoaa Inarinjärven pinnasta 2-4 metriä ja merenpinnasta noin 123 metriä. Vuoden 1993 kaivausalueet avattiin muinaisjäännösalueen pohjoislaitaan, lähelle jyrkän muinaisrantaatörmän tyveä, Arposen 1987-1988 tutkimien kohtien luoteis- ja pohjoispuolelle.

Maasto on nuorta mäntyä ja koivua kasvavaa tiheähköä metsää, jonka aluskasvillisuus on variksenmarja-puolukka -tyyppiä. Tasanteen eteläpuolella on vesijättömaata, jossa kasvaa koivua ja suopursua. Tasanteella on merkkejä myöhemmästä maankäytöstä, maanpinta on ku-

lunutta, sinne tänne on kaivettu kuopanteita ja kasattu valleja. Alueelta on otettu muun muassa pintaturvetta ja tuotu leirijätettä. Vuonna 1992 asuinpaikan pohjoisosaan, tutkimattomalle muinaisjäännösalueelle, on rakennettu museokäyttöön tarkoitettu kammi.

3. TUTKIMUSSUUNNITELMA

3.1 Tutkimushistoriaa

Ensimmäiset tutkimukset Vuopajassa teki Ilmari Itkonen 1908, jolloin hän löysi alueelta useita kodanpohjiksi tulkitsemiaan painanteita. Vuonna 1909 Itkonen tunnusteli kahta ja kaivoi osan itäisimmästä eli kotasijasta 1. Itkosen kivikautisena pitämästä kivetty pohjaisesta kotasijasta ja sen ympäristöstä löytyi kaksi tulisijaa, kampaleimakoristeista keramiikkaa, ns. Vuopaja-keramiikkaa, sekä hiotun kiviesineen katkelmia, kvartsia, piitä ja palanutta luuta. Itkosen aloittamia kaivauksia jatkoi 1929 Sakari Pälssi, joka löysi lisää keramiikkaa ja vähän muuta esineistöä. Vuosina 1987-1988 paikkaa tutki Aki Arponen, jonka tavoitteena oli paikallistaa aiemmat kaivausalueet ja selvittää kohteen rakennetta ja keramiikan löytösuhteita. Arponen löysikin vanhat kaivaukset, Itkosen kivetyt kodanpohjat ja toistakymmentä uutta liettä sekä monipuolista esineistöä, joka ajoittui muun muassa nuolenkärkien perusteella kivikauden lopulta varhaismetallikauteen. Sen sijaan Vuopajan keramiikalle ei vielä kukaan saatu tarkkaa ajoitusta. Itkosen havaitsema ja vuonna 1988 loppuun tutkittu, luultavasti metallikautinen kivetty kodanpohja entistettiin kaivausten yhteydessä.

3.2 Tavoitteet

Kaivausten tavoitteena oli tehdä valmistelevia kenttätutkimuksia tulevia pelastuskaivauksia varten. Keskeiseksi tehtäväksi valittiin muinaisjäännösalueen pohjoisosan laajuuden ja luonteen määrittäminen. Kohtaan on suunniteltu käynti nykyiseltä museoalueelta rinnettä alas, kesällä 1993 rakennettuja portaita pitkin. Toisaalta haluttiin tutkia myös rinteiden juurelle 1992 tehdyn gammin ympäristöä ja sen rakentamisen aiheuttamia vaurioita kulttuurikerrokselle.

4. TUTKIMUSTAPA

4.1 Koordinaatisto, kiintopisteet ja kaivausalueet

Kaivauksessa käytettiin Arposen 1987 luomaa koordinaatistoa, jossa x-akseli kasvaa neulapohjoiseen ja y-akseli itään. Kiintopisteinä oli Arposen käyttämä kanto muinaisjäätösalueen kaakkoisreunassa (kaivauskoordinaatit $x = 103.80/y = 1009.15$). Sen korkeudeksi on vuonna 1987 mitattu 121.71 m mpy. Kiintopiste on merkitty yleiskarttaan. Kiinteitä kojeenpaikkoja ei käytetty, koska korkeudet laskettiin suoraan absoluuttisina. Myös löydöt otettiin talteen Arposen tapaan, jossa 2 x 2 metrin ruutu oli jaettu neliömetreihin siten että lounaisneliö oli A, luoteisneliö B, kaakkoisneliö C ja koillisneliö D. Ruutuja on jaettu tarvittaessa pienempiin yksiköihin saman periaatteen mukaisesti A1, A2 jne. Tarkat sijaintitiedot on ilmoitettu sentteinä 2 x 2 metrin ruudun lounaiskulmasta.

Kaivausalueiden yhteispinta-ala oli 42 m². Kaivausalueiden koordinaatit, laajuus ja korkeus merenpinnasta olivat seuraavat:

128-132/979-980	4 m ²	128 m mpy
118-120/982-990	16 m ²	123 m mpy
112-114/984-986	4 m ²	123 m mpy
114-116/990-996	12 m ²	123 m mpy
114-118/998-1000	6 m ²	123 m mpy.

Huom! Arposen kaivauskertomuksessa 1987 kaivausalueiden sijainti on merkitty virheellisesti 1:2 000 yleiskarttaan, koska koordinaatistoa ei ilmeisesti oltu voitu maastossa sitoa mihinkään riittävän tarkasti. Lisäksi kaivausalue on suunnattu rekisterikartan peruskarttapohjoiseen, vaikka x-akseli on neulapohjoisen suuntainen.

4.2 Kaivaustekniikka ja dokumentointi

Kaikki alueet kaivettiin lapioidilla ja pelkoilla poistetusta pintaturpeesta alaspäin pelkoilla 5 sentin kerroksina puhtaaseen pohjamaahan saakka. Pintaturve merkittiin kerrokseksi 0, turpeen pohjatasoksi 0, jota seurasi kerros 1 ja taso 1 ja jne. Pohjatasot ja varmistuskuopat on merkitty pinta- ja pohjavaaituskarttoihin.

Kaivauksella piirrettiin yleiskartta 1:500 sekä pinta- ja pohjavaaituskarttoja, tasokarttoja ja poikkileikkauskarttoja 1:25-1:50. Kenttättyö on dokumentoitu lisäksi arkeologian osaston negatiiveille 94554-94562 ja diapositiiveille 28984-28990. Kaivausalueet on merkitty myös INARI 13 Saamen museon vuoden 1991 kaivauskertomuksen yleiskarttaan 1.

5. HAVAINNOT

5.1 Maaperä ja kulttuurikerros

Alueen maaperä vaihteli hiekasta karkeaan soraan. Törmän päällä koeojassa 128-132/978-979 maalaji oli kivistä hiekkaa. Podsoli-maannoksen huuhtoutumiskerros oli ohut. Kulttuurikerrosta osoittavaa lika- ja palomaata tuli esiin ojan pohjoispäässä. Törmän juureen avatulla alueella 118-120/982-990 tuli heti turpeen alta luontainen kivikko. Siinä erottui selvä, mutta hyvin pesäkkeinen huuhtoutumiskerros. Kulttuurikerroksesta ei tavattu joitakin löytöjä lukuun ottamatta mitään merkkiä. Alueella 112-114/984-986 pintaturvetta oli ilmeisesti poistettu jonkin verran. Sen alla maalaji oli kivistä hiekkaa, jossa oli podsoli-maannoksen lisäksi muutamia palomaaläikkiä. Arposen 1988 kaivauksen luoteiskulmaan kiinni vedetyllä alueella 114-116/990-996 maalaji oli kivistä hiekkaa, jossa erottui yläosastaan palaneelta vaikuttava podsoli-maannos. Alueen itäpäässä oli selvä kulttuurikerros; palo- ja likamaita sekä todennäköisesti luontaiseen kivikkoon tehty tulisija.

Alue 114-118/998-1000 avattiin Arposen kaivauksen pohjoispuolelle, aivan gammin edustalle. Sen maaperä oli lähes kivetöntä hiekkaa. Maannoksessa ei turpeen alla erottunut kovin selvää ja yhtenäistä huuhtoutumiskerrosta. Alueen keskellä erottui heti mineraalimaan pinnassa melko voimakkaita palo- ja likamaita sekä kivistä koottu tulisija. Likamaat jatkuivat laajentuneina alaspäin, kunnes tasossa 3, noin 20 senttiä turpeen pinnasta ja 10 senttiä tasosta 1 alaspäin tuli esiin uudestaan vahvoja palomaaläikkiä. Kartan 5 poikkileikkauksessa erottuu selkeästi kaksi erillistä palo- ja likamaahorisonttia. Todennäköisesti kyseessä on sama kaksoismaannos, jonka Arponen havaitsi 1988 vuoden 1993 alueesta 5 metriä koilliseen kaivetussa koeruudussa. Alemman, alkuperäisen maannoksen tai

kulttuurikerroksen päälle on kasautunut hiekkaa joko kaivausalueen pohjoispuolella olevasta törmästä tai järven tulvakerroksista. Kasautuneen hiekan seassa tai päällä erottui toinen, myöhemmin muodostunut kulttuurikerros, Sama kaksinkertainen maannos ilmeisesti ulottui alueen 114-116/990-996 itäpäähän, jossa tuli puhtaalta vaikuttavan hiekan alta esiin uusi likamaa-alue.

Kulttuurikerros ei millään kaivausalueella ollut erityisen paksu, yleensä korkeintaan kymmenisen senttiä. Poikkeuksen teki kaksoismaannos, jossa siis todettiin päällekkäin vähintään kaksi erillistä kulttuurikerrosta.

5.2 Rakenteet

Tulisija ruudussa 114/994A

Luontaiseen kivikkoon tehty, neliön muotoinen tulisija tuli esiin tasossa 1. Sen läpimitta oli noin metrin ja syvyys kymmenen senttiä. Kivien halkaisija oli 5-10 senttiä. Kivet ja niiden ympärillä oleva hiekka oli palanutta. Jäännös hävisi kokonaan kerrosta 3 kaivettaessa.

Tulisija ruudussa 114/998D - 116/998C (= 115-116/999)

Pienukkoista, tasakokoisista kivistä koottu tulisija tuli esiin tasossa 1, lähes kivettömästä hiekasta. Tulisijan läpimitta oli noin metri, ja se näytti jatkuvan hiukan kaivausalueen ulkopuolelle. Kivet olivat palaessaan rapautuneet rikki. Tulisijassa oli ohut turpeensekainen nokimaakerros, muttei kokonaisia hiiliä. Lähes kaikki kivet poistettiin kerrosta 2 kaivettaessa. Niiden alta paljastui likamaa-alue ja osittain puhtaalta vaikuttavaa rikastumiskerrosta. Tasossa 3 tuli esiin vanha maannos ja maa muuttui jälleen likaiseksi ja palaneeksi. Sen perusteella tulisija liittyy kaksoismaannoksen ylempään kulttuurikerrokseen eikä sillä ole yhteyttä vanhan maannoksen vaiheeseen.

5.3 Löydöt

Löydöt on diarioitu kokoelmiin numerolle KM 27809:1-142 (diar. 19.8.1993). Ne on luetteloanut FK Leena Ruonavaara. Melko vähäisistä ja tavanomaisista asuinpaikkalöydöistä mainittakoon pieni pala Vuopajan keramiikkaa (:43) ja kaksi palaa karkeasekoitteista kampakoristeista (I:1) keramiikkaa (:133). Löytötiheys oli 40 kpl/34 g/m². Löydöt jakautuvat ryhmittäin seuraavasti:

Ryhmä	kpl	paino g
saviastianpaloja		
asbestisekoitteista	1	1
koristeltuja	2	57
kvartsi		
kaapimia	6	42
ytimiä	6	340.5
pièce écaillée	11	56.5
" " mikro	3	3.5
säleytimiä	1	33
säleitä	1	0.5
mikroliittejä	3	2
iskoksia	183	654
kvartsiitti		
esineitä	1	4
iskoksia	3	1
liuske		
kärkikatkelmia	1	10.5
esineitä	2	12
kappaleita	13	13.5
iskoksia	4	16.5
sertti		
mikroliittejä	1	0.5
iskoksia	1	0.5
jaspis		
iskoksia	2	1.5
palanutta luuta	1431	185.5
Yhteensä	1676	1435.5

6. NÄYTTEET JA ANALYYSIT

6.1 Luuanalyysi

Luuanalyysin teki FK Pirkko Ukkonen Helsingin yliopiston eläintieteen laitoksella. Analyysissä voitiin määrittää 8 fragmenttia eli vain 0.6 % koko aineistosta. Suurin osa (7 kpl) määritellyistä luista oli peuraa (Rangifer tarandus). Analyysin yksityiskohtaiset tulokset ovat liitteessä 1.

6.2 Radiohiilinäytteet

Kaivausalueella ruudussa 114/998 tavatusta vanhasta maannoksesta otettiin yksi radiohiilinäyte pinseteillä palaneesta turvekerroksesta. Näytteenotto kohta on merkitty taso- ja poikkileikkauskartalle. Näyte on tallennettu kokoelmiin seuraavin tiedoin:

KM27809:Ruutu	x	y	z	krs	kohde	
142	114/998B	165-200	65-100	123.05	4	vanha maannos, turve

7. TULOKSET JA YHTEENVETO

Tutkimuksen tavoitteena ollut Saamen museon uuden käyntikohteen rakennussuunnitelmaan liittyvä esivalmistelu voitiin toteuttaa kokonaan. Muinaisjäännöksen laajuus ja luonne sekä rakentamisen edellyttämä tutkimustarve voitiin määritellä melko luotettavasti.

Tutkimuksen keskeisin havainto oli törmän romahtamisen tai tulvan seurauksena syntynyt kaksoismaannos, minkä tuloksena on muodostunut myös kaksi päällekkäistä, erillistä kulttuurikerrosta. Alemmasta kulttuurikerroksesta löytyneet varhaiskampakeramiikan palat liittyvät sen neoliittisen ajan alkuun, ehkä noin 5 500 vuoden taakse. Osoittaako kohdan ylempi kulttuurikerros paikalla ennestään tunnettua myöhäiskivikautista tai metallikautista asutusvaihetta, jää toistaiseksi varmuudella selvittämättä, mutta vaikuttaa todennäköiseltä.

Museokohteeksi suunnitellun kalastajasaamelaisen asuinpaikan rakentaminen edellyttää, että muinaisjäännösalueen pohjois- ja luoteisosat kaivetaan kokonaan. Myös kulkuväylien ja tulevien rakennelmien kohdat on tutkittava ennen töiden aloittamista. Arposen tekemä ja tutustumiskohteeksi tarkoitettu kodanpohjarekonstruktio on perusteltua jättää alkuperäisen suunnitelman mukaisesti paikalleen, mutta sen lähiympäristön tutkimattomat osat on kaivettava. Kaikkiaan rakennussuunnitelma edellyttää noin 300 neliömetrin kaivauksia.

Helsingissä 29.4.1994

Sirkka-Liisa Seppälä, HuK

KARTTALUETTELO

1. Yleiskartta		1:500	A2
2. Pinta- ja pohjavaaituskartta ja tasokartta		1:50	A4
3. Pinta- ja pohjavaaituskartta ja tasokartta		1:50	A3
4. Pinta- ja pohjavaaituskartta ja tasokartta		1:25	A3
5. Taso- ja poikkileikkauskartta		1:25	A3
6. Pinta- ja pohjavaaituskartta ja tasokartta		1:50	A4

Yleiskarttoja	1 kpl	1:500	A2
Taso- ja poikkileikkauskarttoja	1 kpl	1:25	A3
Pinta-, pohjavaaitus- ja tasokarttoja	1 kpl	1:25	A3
Pinta-, pohjavaaitus- ja tasokarttoja	2 kpl	1:50	A4
Pinta-, pohjavaaitus- ja tasokarttoja	1 kpl	1:50	A3

NEGATIIVILUETTELO

Kuvaaja S.-L. Seppälä

6x6

94554	Yleiskuva kaivausalueesta. Hamari, Lagerstam ja Rautiainen vaaitsevat. Panoraama 94554-94556. Luoteesta.
94555	Yleiskuva kaivausalueesta. Hamari, Lagerstam ja Rautiainen vaaitsevat. Panoraama 94554-94556. Luoteesta.
94556	Yleiskuva kaivausalueesta. Hamari, Lagerstam ja Rautiainen vaaitsevat. Panoraama 94554-94556. Luoteesta.
94557	Tasokuva. Alue 114-116/990-996 tasossa 1. Idästä.
94558	Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta kuvattuna. Panoraama 94558-94560. Idästä.
94559	Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta kuvattuna. Panoraama 94558-94560. Idästä.
94560	Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta kuvattuna. Panoraama 94558-94560. Idästä.
94561	Tasokuva. Alue 114-118/998-1000 tasossa 1. Etelästä.
94562	Yksityiskohtakuva. Tulisija ruudussa 115-116/999 tasossa 1. Etelästä.

DIAPOSITIIVILUETTELO

Kuvaaja S.-L. Seppälä

24x36

28984	Maisemakuva. Näkymä Inarinjärveltä kohti Vuopajaa. Vasemmalla taustalla Inarin kirkonkylää. Idästä.
28985	Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta kuvattuna. Kaakosta.
28986	Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta kuvattuna. Idästä.
28987	Yleiskuva. Hamari, Rautiainen ja Lagerstam vaaitsevat. Kaakosta.
28988	Yleiskuva. Hamari, Rautiainen ja Lagerstam vaaitsevat. Luoteesta.
28989	Tasokuva. Alue 114-118/988-1000 tasossa 1. Etelästä.
28990	Yksityiskohtakuva. Tulisija ruudussa 115-116/999 tasossa 1. Idästä.

94559 - 94560
Yleiskuva. Tutkimusalue veneestä Vuopajasta
kuvattuna. Idästä.

94561
Tasokuva. Alue 114-118/998-1000
tarosta 1. Etelästä.

94555 - 94556
Yleiskuva kaivausalueesta. Hamoni, La-
gerstam ja Rautiainen vaaitsevat.
Luooteesta.

INARI 13 Vuopaja
S.-L. Seppälä 1993

28987

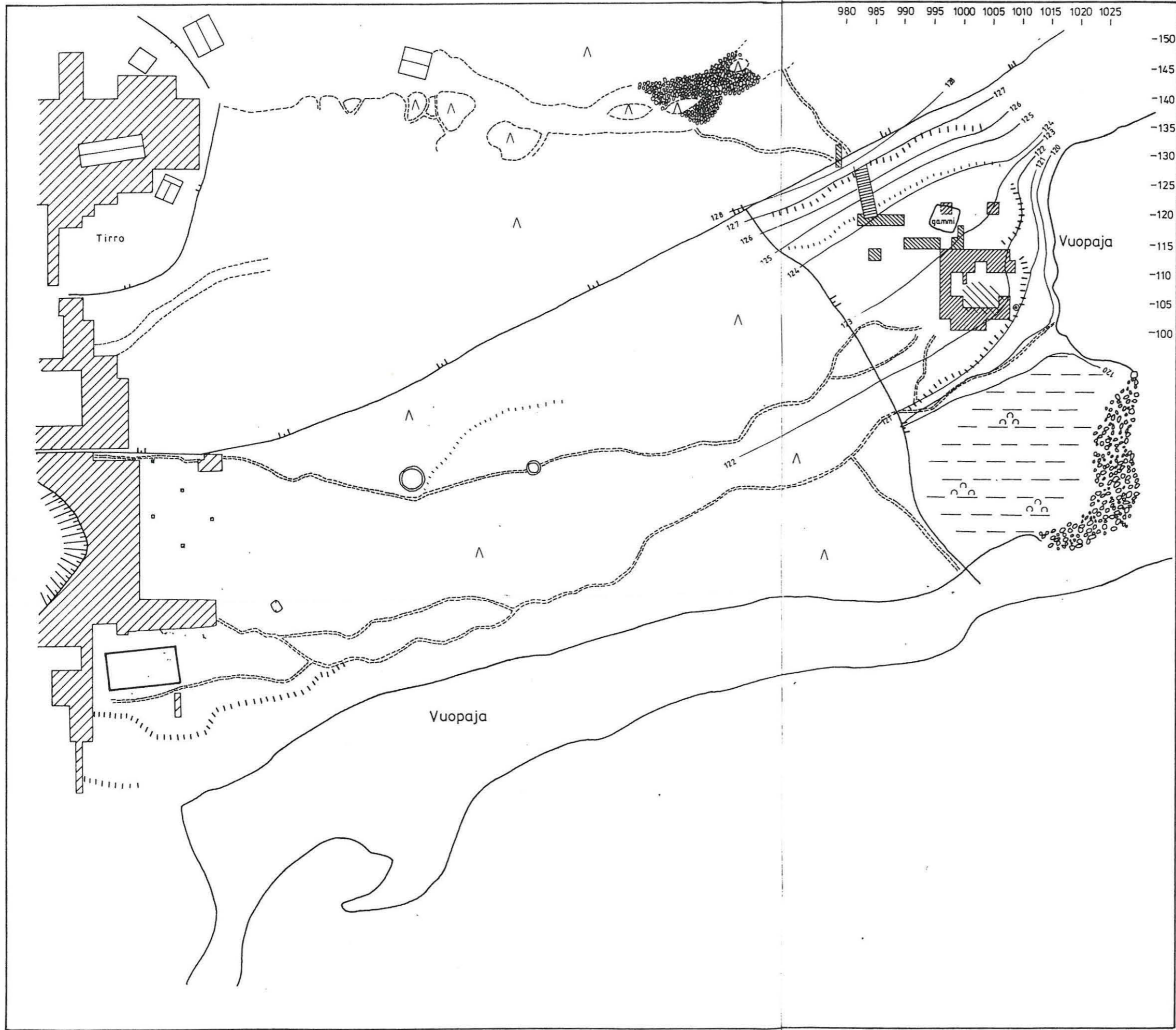
Yleiskuva. Hamari, Rautiainen ja Lagerstam vaaitsevat. Kaakosta. Kuva S.-L. Seppälä.

INARI 13 VUOPAJA
S.-L. Seppälä 1993

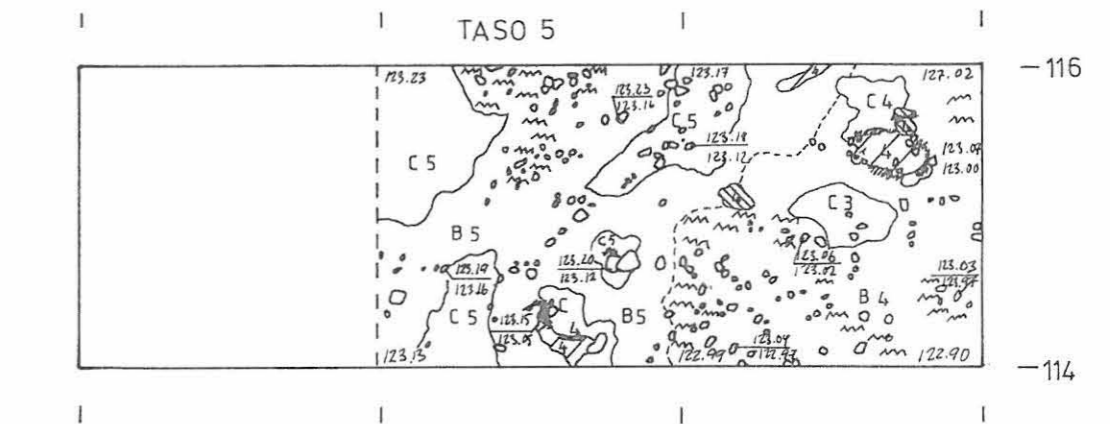
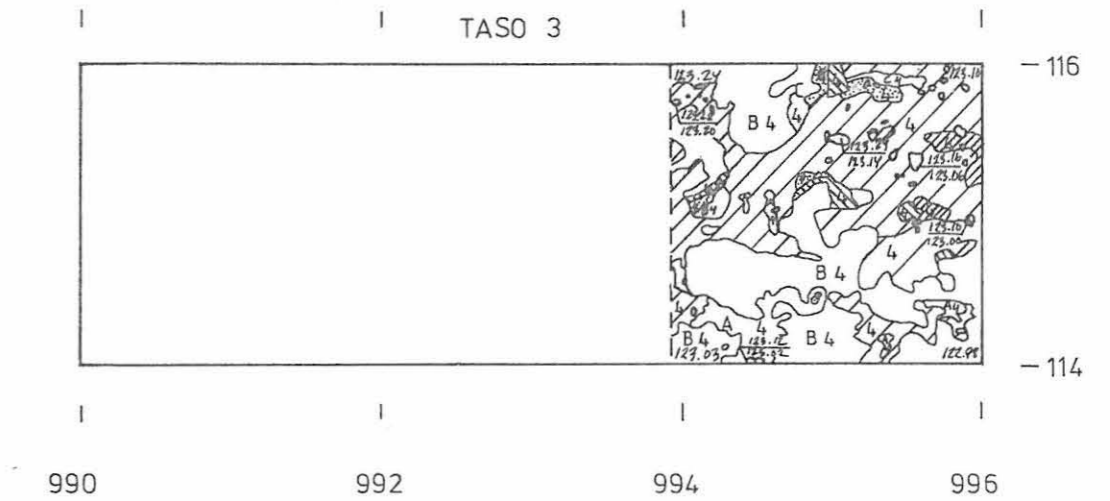
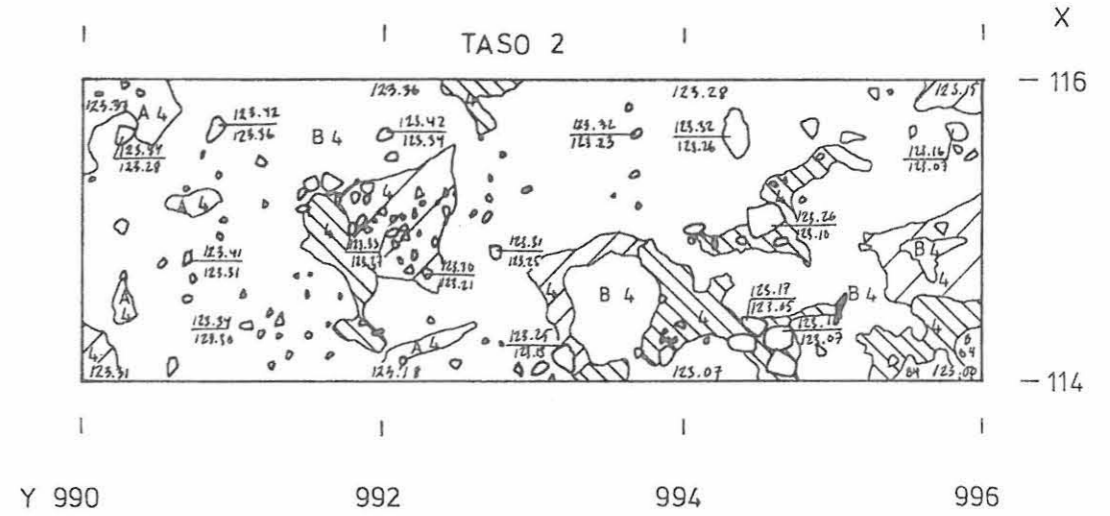
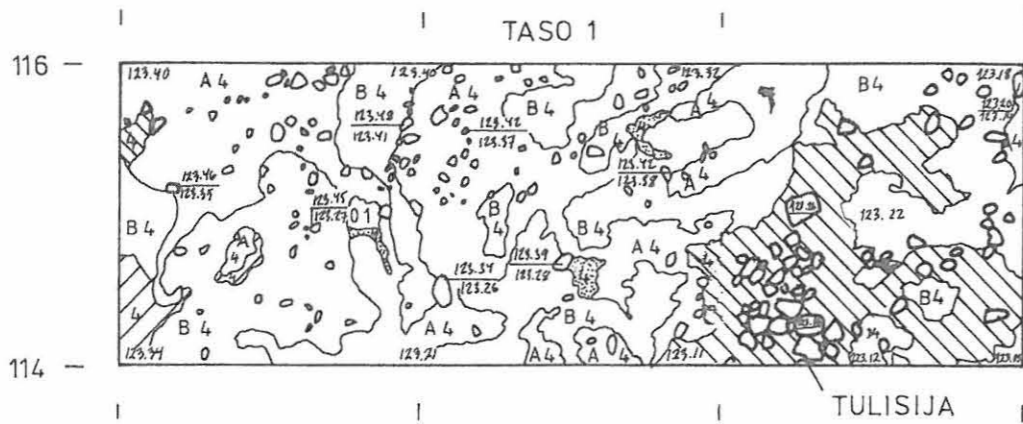
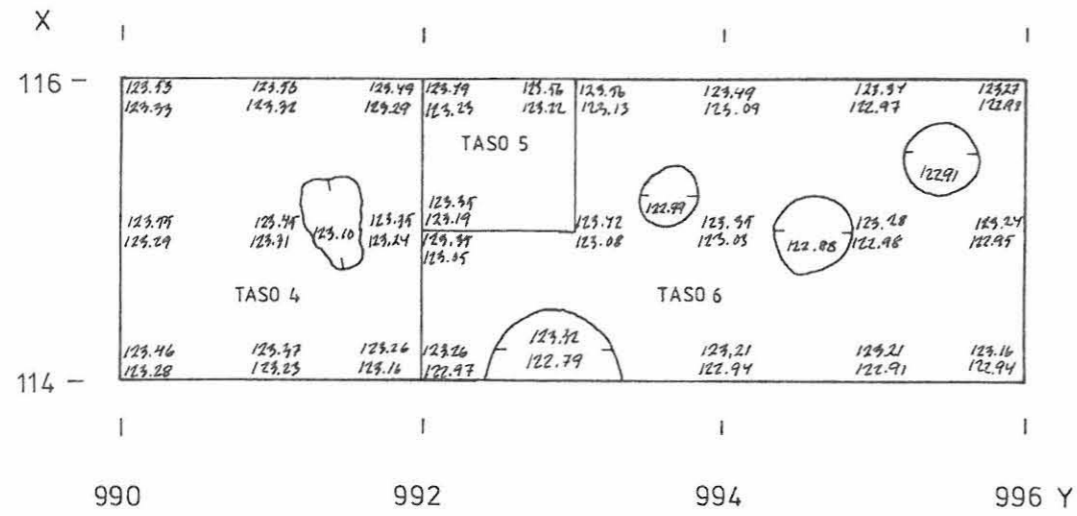
Yleiskartta 1:500 *pienennys 75%*
0 50 m

Piirt. P. Rautiainen

neulapohjoinen

- Saamen museon kaivausalueet 1984 - 1993
- Arponen 1987 - 1988
- Seppälä 1993
- kiintopiste 121.71 m m.py.
- Saamen museon aita
- Tirron talon aita
- kodanpohja
- I. Itkosen ja S. Pälsin kaivausalueet
- törmä
- törmän tyvi
- portaat

INARI 13 VUOPAJA

S. L. Seppälä 1993

Pinta- ja pohjavaaituskartta

Tasokartat tasot 1, 2, 3 ja 5

Mk 1:50 5m

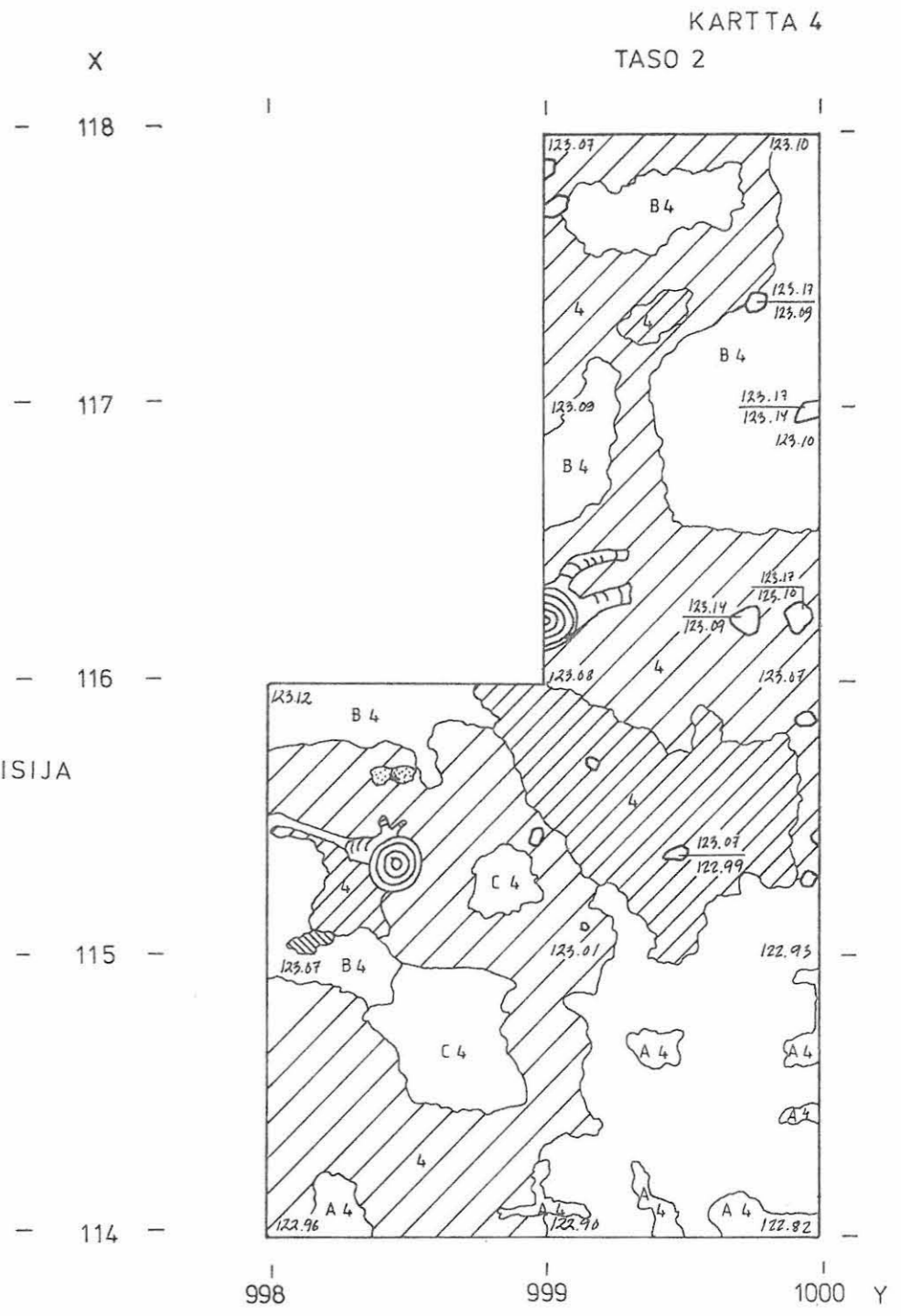
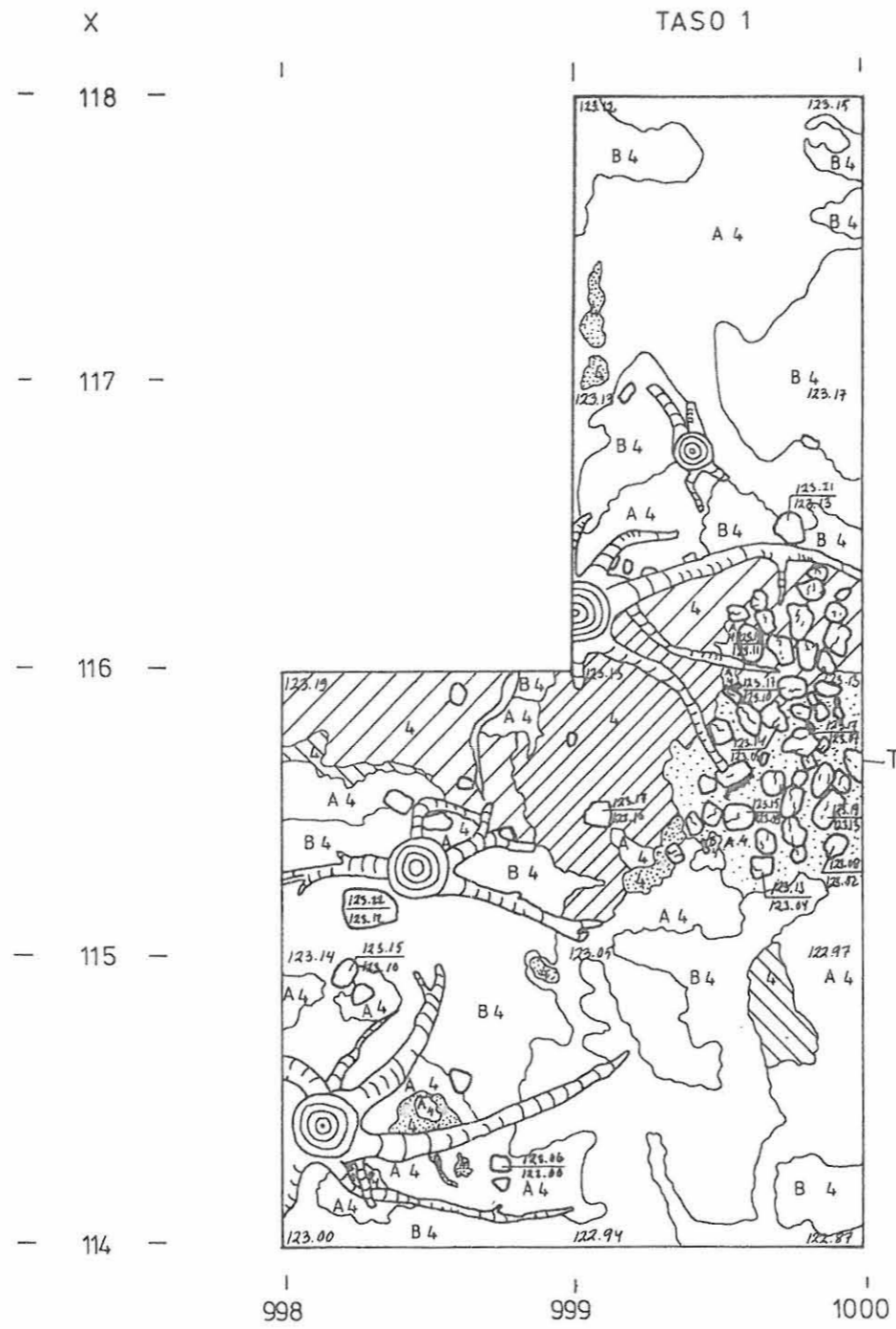
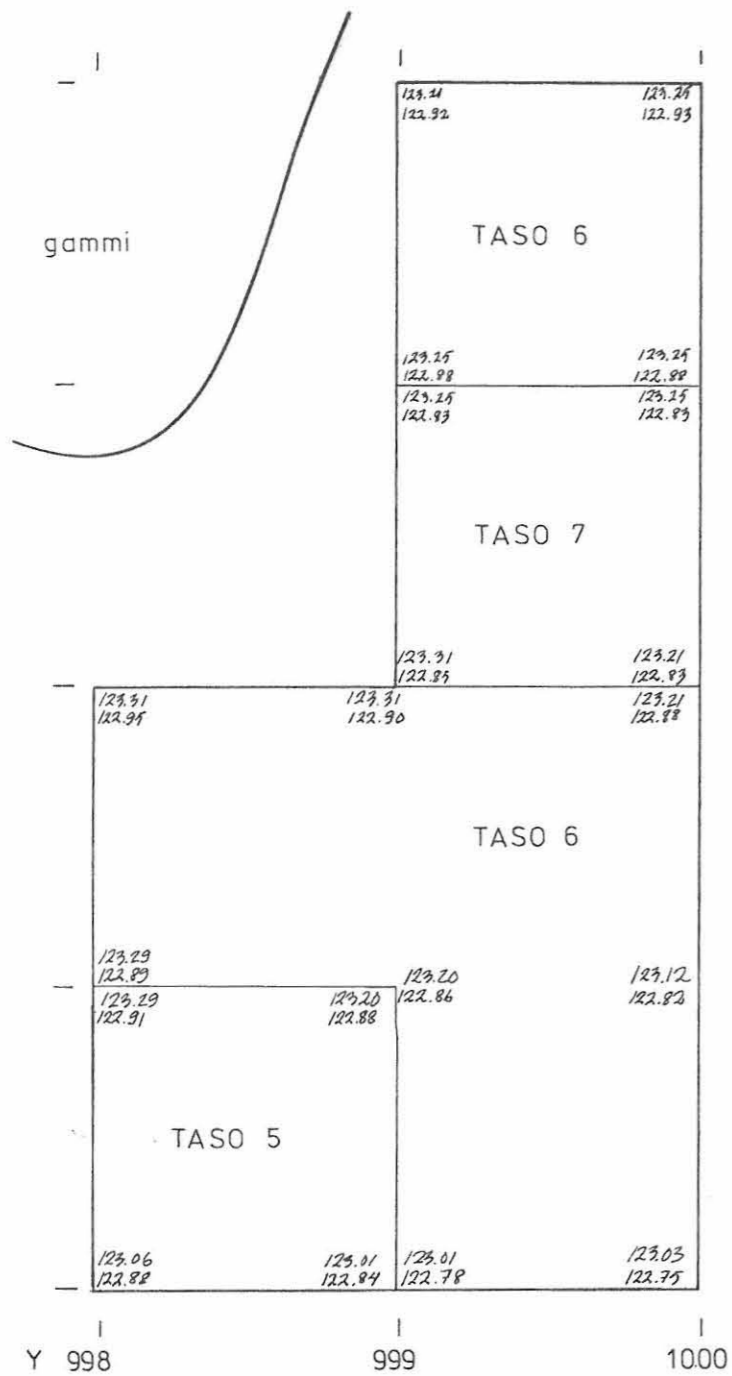
Kp = 121.71 m m.p.y.

Piirt. P. Rautiainen ja P. Hamari

neulapohjoinen

0 humus	likamaa
A huuhtoutunut	vaalea likamaa
B rikastunut	punaiseksi palanut rikastunut
C pohjamaa	valkeaksi palanut huuhtoutunut
1 turve	nokimaa
3 sora	hiili
4 hiekka	kova ruosteinen maa

INARI 13 VUOPAJA
S.-L. Seppälä 1993

Pinta - ja pohjavaaituskartta

Tasokartat: tasot 1 ja 2

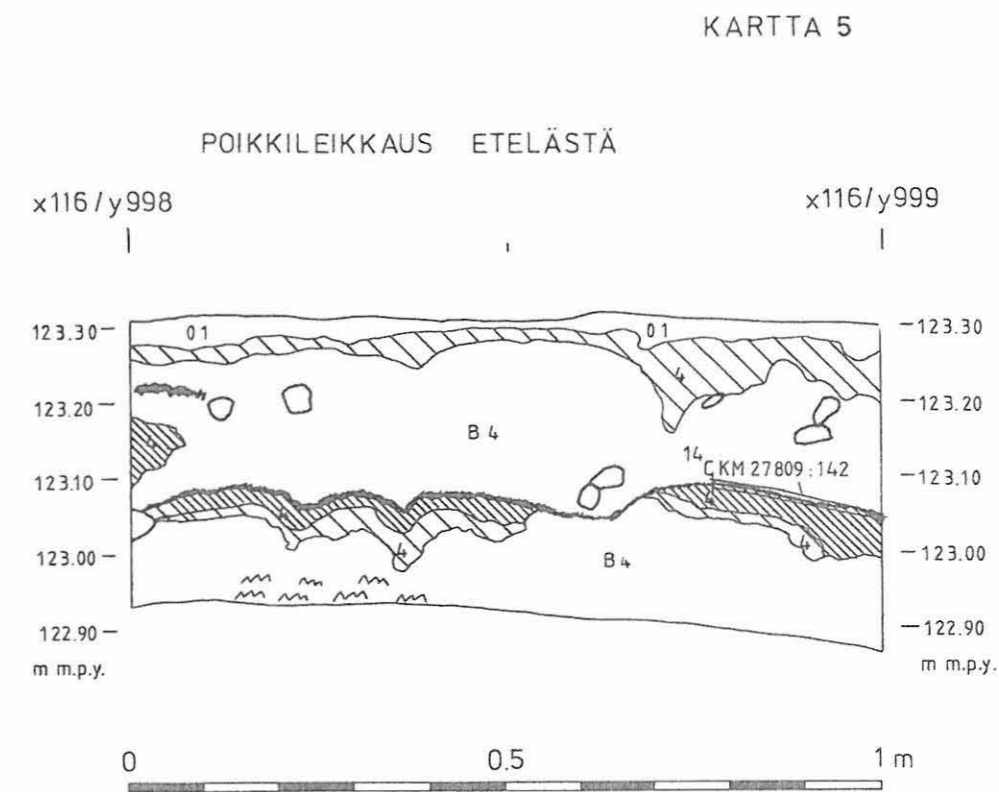
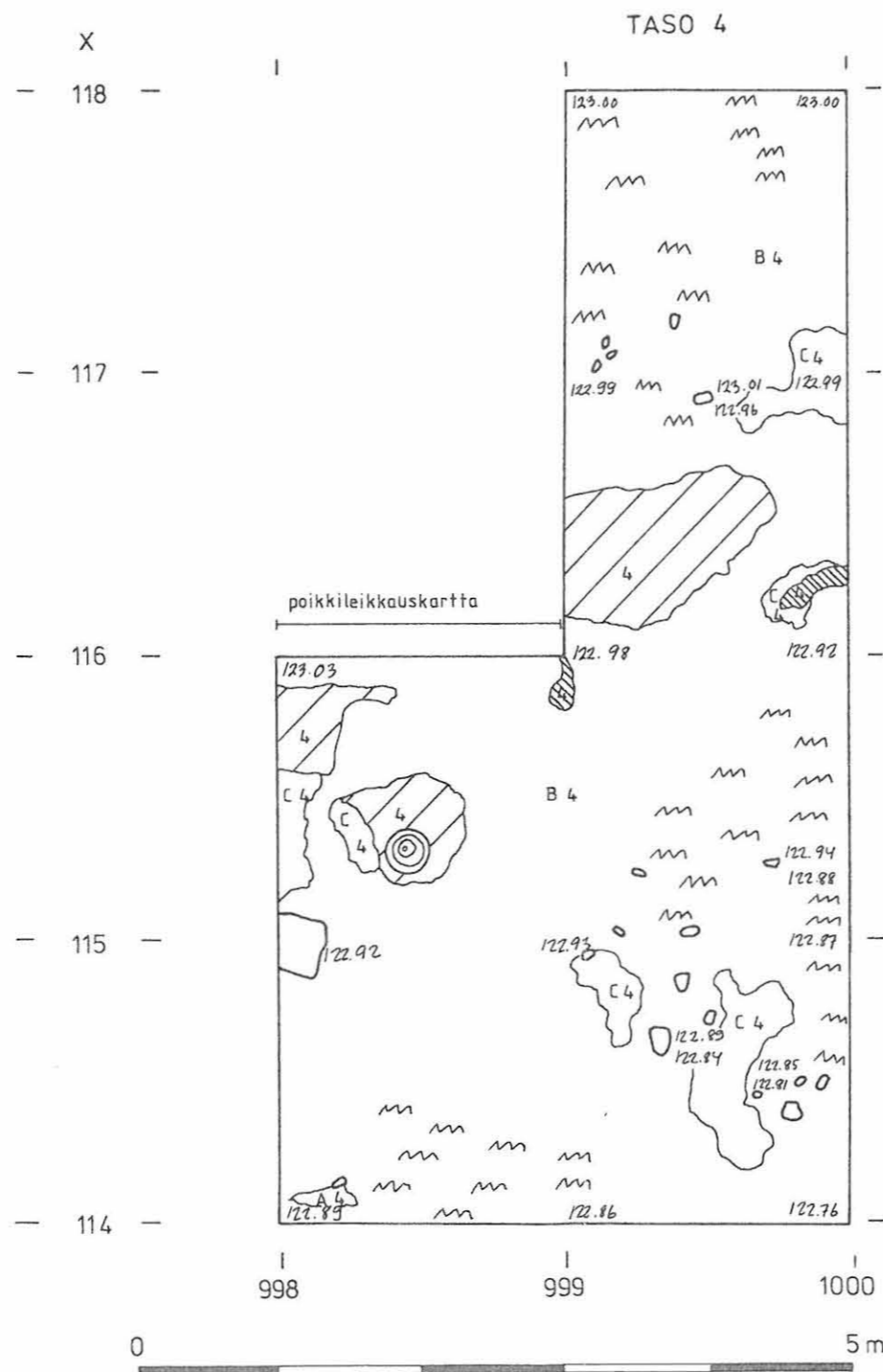
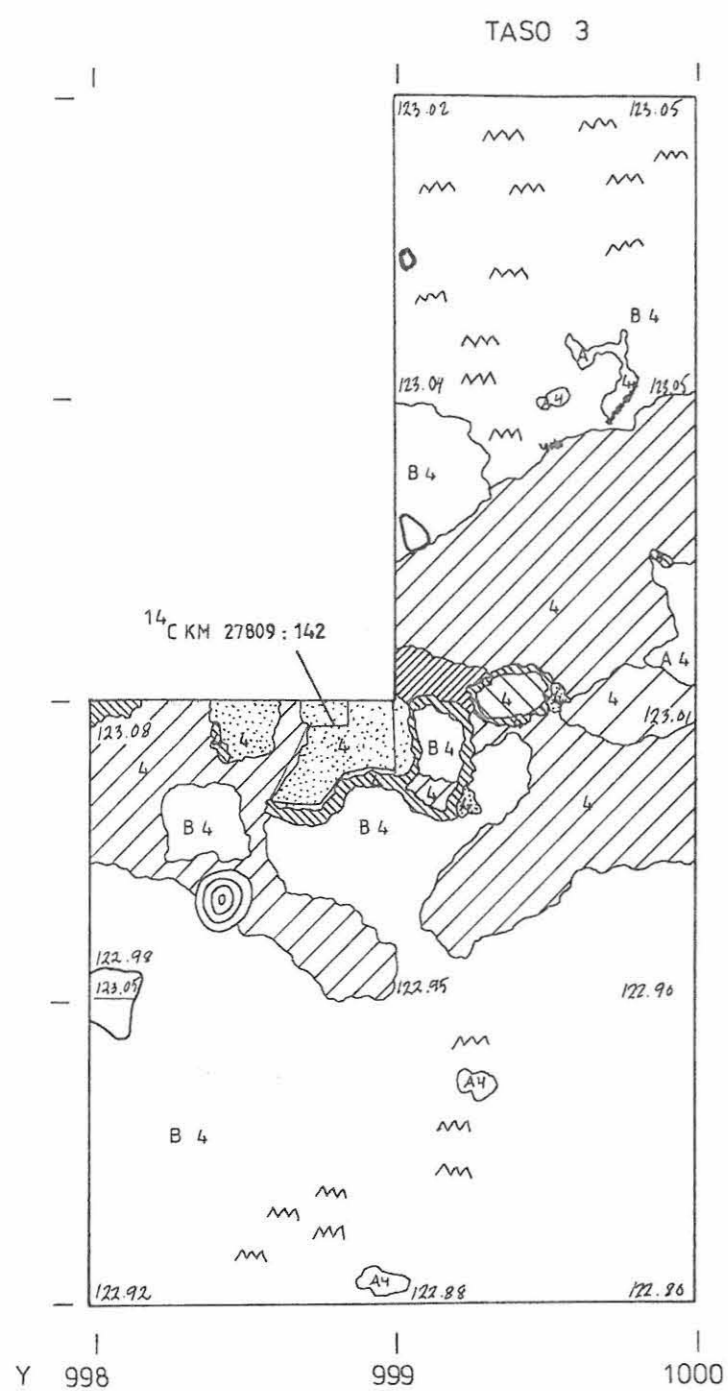

Kp = 121.71 m m.p.y.

Piirt. P. Rautiainen

- A huuhtoutunut
- B rikastunut
- c pohjamaa
- 4 hiekka
- vaalea likamaa
- likamaa
- valkeaksi palanut huuhtoutunut
- punaiseksi palanut rikastunut
- nokimaa

- A huuhtoutunut
- B rikastunut
- c pohjamaa
- 4 hiekka
- punaiseksi palanut rikastunut
- valkeaksi palanut huuhtoutunut
- vaalea likamaa
- likamaa
- tumma likamaa
- kova ruosteinen maa
- nokimaa
- hiili
- ¹⁴C KM radiohiilinäyte, kokoelmissa

neulapohjoinen

INARI 13 VUOPAJA
S.-L. Seppälä 1993

Tasokartta tasot 3 ja 4 mk 1:25

Poikkileikkauskartta mk 1:10

Kp = 121.71 m m.p.y.

Piirt. P. Rautiainen

muovikartat s. 17 ja 21 säilytetään arkin välissä

INARI 13 VUOPAJA

S.-L. Seppälä 1993

Pinta- ja pohjavaaituskartta

Tasokartta : taso 1

Mk 1:50

Kp = 121.71 m m.p.y.

Piirt. P. Rautiainen

0 humus

A huuhtoutunut

B rikastunut

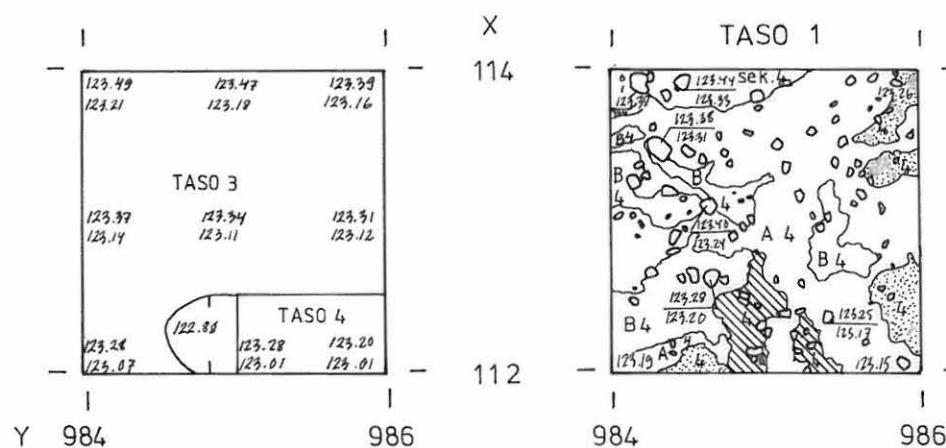
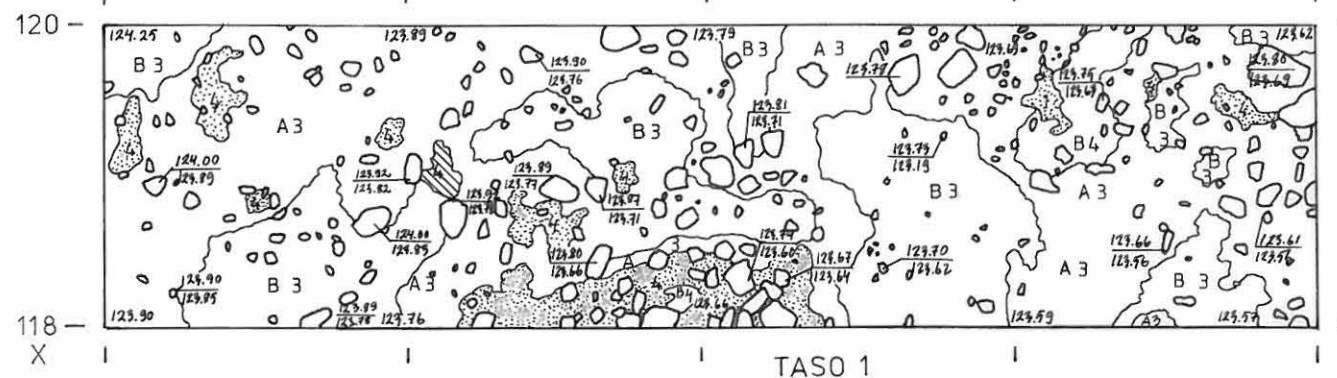
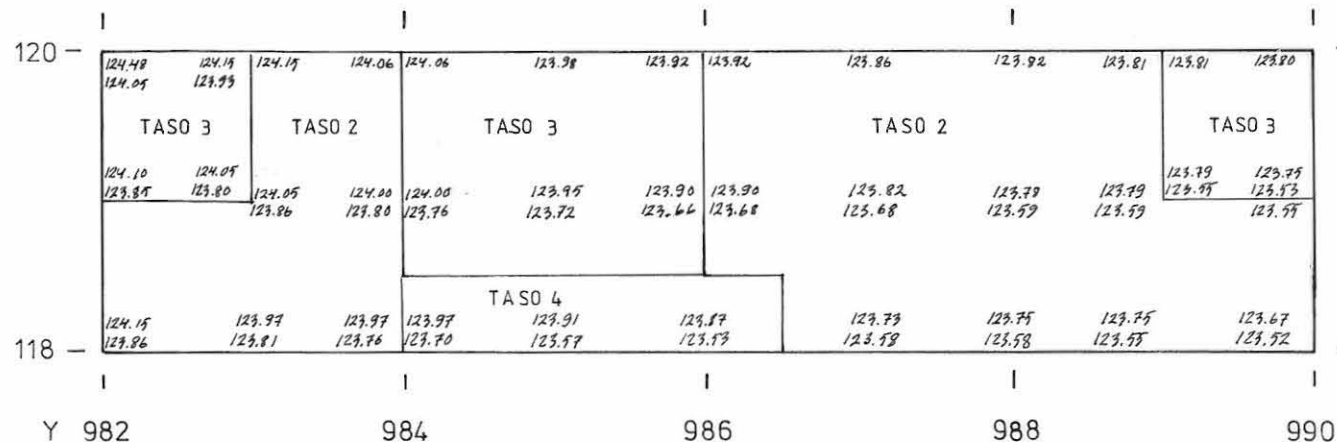
1 turve

3 sora

4 hiekka

 punaiseksi palanut rikastunut nokimaa

neulapohjoinen

INARI 13 VUOPAJA

S.-L. Seppälä 1993

Pinta- ja pohjavaaituskartta

Tasokartat: tasot 1 ja 3

Mk 1:50

Kp = 121.71 m m.p.y.

Piirt. P. Rautiainen

A huuhtoutunut

B rikastunut

3 sora

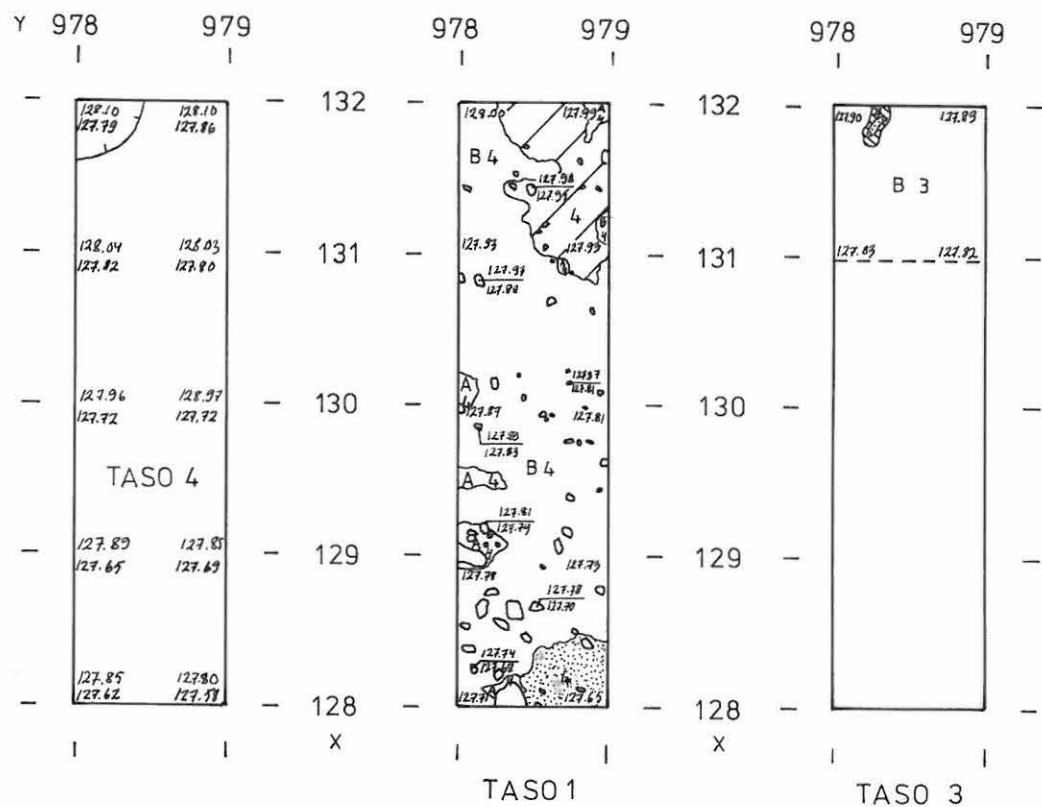
4 hiekka

 punaiseksi palanut rikastunut

 vaalea likamaa

 nokimaa

KARTTA 6

neulapohjoinen

0

5 m

21

INARI 13 Vuopaja (KM 27809) / S.-L. Seppälä 1993

Liite 1.
Luuanalyysi
Pirkko Ukkonen 1994

Luuanalyysi 2.3.1994 Pirkko Ukkonen

21	2	ulna sin., inc. sem. fr.	Rangifer tarandus
	1	phal. (III/IV)2 prox. fr.	"
65	1	vertebra, corpus vert. fr.	Mammalia sp.
67	1	tibia sin. dist. fr.	Rangifer tarandus
	1	radius sin.	"
	1	mc/mt III-IV dist. fr.	"
	1	os sesamoideus fr.	"